

Sygn. akt XVII AmE 178/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie-Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Sajur – Kordula

Protokolant: Andrzej Tracz

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2013 roku w Warszawie

na rozprawie

I sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz R. K.

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr (...)

o wstrzymanie dostaw energii

1. oddala odwołanie

2. zasądza od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu

II sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. oraz R. K.

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr (...)

o wstrzymanie dostaw energii

1. oddala odwołanie

2. zasądza od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. XVII AmE 178/10

UZASADNIENIE

W dniu 19 maja 2010 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, wydał decyzje o numerze (...) w której po rozpatrzeniu wniosku G. K. opiekuna prawnego, działającego w imieniu R. K., z dnia 5 listopada 2009 r., w sprawie rozstrzygnięcia

sporu, dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości położonej w W., przy ul. (...), przez (...) S.A.:

- na podstawie art. 8 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905 z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104), oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524 z 2008 r. Nr 229, poz. 1539 oraz z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676) postanowił:

stwierdzić, że wstrzymanie w dniu 15 października 2009 r. dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) m3 przez (...) S.A. było nieuzasadnione.

Od powyższej decyzji **w sprawie o sygn. akt. XVII AmE 178/10** odwołanie wniosła (...) S.A. w W. (dalej powódka) zaskarżając ją w całości (k. 7-11), zarzucając Prezesowi URE:

1) naruszenie art. 6 ust. 3a ustawy prawo energetyczne poprzez błędne zastosowanie i orzeczenie, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu Zainteresowanego było nieuzasadnione, pomimo spełnienia przez powoda przesłanek z tego przepisu do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu zainteresowanego;

2) naruszenie art. 77 § 1 w zw. z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności nie zbadanie okresu ważności legalizacji licznika zamontowanego w lokalu zainteresowanego oraz błędne przyjęcie, że (...) SA nie dołożyła należytej staranności w zmierzeniu sprzedawanej energii elektrycznej oraz rozliczeniach z zainteresowanym, gdyż pozwany nie wykazał, aby dokonane przez powoda wyliczenie należności za zużyta energię było nieprawidłowe.

3) naruszenie przepisów dotyczących legalizacji liczników pomiaru zużycia energii elektrycznej poprzez przyjęcie przez pozwanego, że zainstalowany w lokalu zainteresowanego licznik utracił legalizację w roku 1999 r., w szczególności § 40 powoływanego w przedmiotowej decyzji Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie ponownej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 5 poz. 29) zgodnie z którym dowody legalizacji pierwotnej, legalizacji jednostkowej i legalizacji ponownej wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia są ważne do czasu upływu ich okresów ważności określonych w przepisach dotychczasowych.

4) przyjęcie, że rozliczenia dokonywane przez (...) S.A. w przedmiotowej sprawie były dokonywane z naruszeniem obecnie obowiązujących przepisów prawa, nie wyjaśniając naruszenia jakich przepisów dopuścił się Powód (...) S.A. i nie biorąc pod uwagę faktu, iż do zainstalowanego w lokalu zainteresowanego licznika będą miały zastosowanie nie przepisy obecnie obowiązujące lecz przepisy przejściowe.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty wniosła o zmianę decyzji Prezesa URE w całości i stwierdzenie iż wstrzymanie dostawy energii elektrycznej do lokalu zainteresowanego 2 nie było nieuzasadnione, ewentualnie o uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia - w obu przypadkach o zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że licznik utracił swoją legalizację najwcześniej w 2005 r. i ważny był co najmniej przez 20 lat tj. od roku 1984 do co najmniej 2004 r. Ponadto podniosła, że licznik nie mógł utracić cech legalizacyjnych na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie prawnej kontroli metrologicznej

przyrządów pomiarowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 5, poz.29) ponieważ licznik ten został zalegalizowany przed wejściem w życie ustawy z 2001 r. prawo o miarach. Ponadto w lokalu zainteresowanego 2 w okresie od 2005 r. do 2008 r. nikt nie przebywał, i wymiana tego licznika nie była możliwa. W ocenie powódki utrata legalizacji zainstalowanego w lokalu zainteresowanego 2 licznika nie miała wpływu na dokonany pomiar zużycia energii.

W odpowiedzi na odwołanie (k. 32-34) Prezes URE (dalej pozwany) wniósł o jego oddalenie w całości. Pozwany wskazał, że fakt rozliczania się powoda z zainteresowanym 2 za dostarczaną mu energię elektryczną na podstawie wskazań licznika, który nie został poddany w odpowiednim terminie legalizacji oceniono jako istotny w sprawie i potwierdzający, że wstrzymanie dostaw było nieuzasadnione. Pozwany podniósł, że odbiorca (zainteresowany 2) nie zwlekał z zapłatą za pobraną energię elektryczną , czego wymaga art. 6 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne, wręcz przeciwnie w ocenie pozwanego z akt sprawy prowadzonej przed Prezesem URE wynika, że zainteresowany 2 na bieżąco, bez zaległości rozliczał się z dostarczaną energią elektryczną. Ewentualne zaległości których pokrycia oczekuje przedsiębiorstwo energetyczne od Zainteresowanego 2 jak podnosi Pozwany - dotyczą innego poprzedniego odbiorcy, co w świetle art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne nie ma żadnego znaczenia niezależnie od tego, czy poprzednim odbiorcą był ktoś z rodziny.

Od powyższej decyzji **w sprawie o sygn. akt. XVII AmE 179/10** odwołanie wniosła (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (dalej powódka) zaskarżając ją w całości (k. 7-11), zarzucając Prezesowi URE:

1) naruszenie art. 6 ust. 3a ustawy prawo energetyczne poprzez błędne zastosowanie i orzeczenie, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu zainteresowanego było nieuzasadnione, pomimo spełnienia przez powoda przesłanek z tego przepisu do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu zainteresowanego;

2) naruszenie art. 77 § 1 w zw. z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności nie zbadanie okresu ważności legalizacji licznika zamontowanego w lokalu zainteresowanego oraz błędne przyjęcie, że (...) SA nie dołożyła należytej staranności w zmierzeniu sprzedawanej energii elektrycznej oraz rozliczeniach z zainteresowanym, gdyż pozwany nie wykazał, aby dokonane przez powoda wyliczenie należności za zużyty energię było nieprawidłowe.

3) naruszenie przepisów dotyczących legalizacji liczników pomiaru zużycia energii elektrycznej poprzez przyjęcie przez pozwanego, że zainstalowany w lokalu zainteresowanego licznik utracił legalizację w roku 1999 r., w szczególności § 40 powoływanego w przedmiotowej decyzji Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie ponownej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 5 poz. 29), zgodnie z którym dowody legalizacji pierwotnej, legalizacji jednostkowej i legalizacji ponownej wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia są ważne do czasu upływu ich okresów ważności określonych w przepisach dotychczasowych.

4) przyjęcie, że rozliczenia dokonywane przez (...) S.A. w przedmiotowej sprawie były dokonywane z naruszeniem obecnie obowiązujących przepisów prawa, nie wyjaśniając naruszenia jakich przepisów dopuścił się powód (...) S.A. i nie biorąc pod uwagę faktu, iż do zainstalowanego w lokalu zainteresowanego licznika będą miały zastosowanie nie przepisy obecnie obowiązujące, lecz przepisy przejściowe.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty wniosła o zmianę decyzji Prezesa URE w całości i stwierdzenie iż wstrzymanie dostawy energii elektrycznej do lokalu zainteresowanego 2 nie było nieuzasadnione, ewentualnie o uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia - w obu przypadkach o zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że licznik utracił swoją legalizację najwcześniej w 2005 r. i ważny był co najmniej przez 20 lat tj. od roku 1984 do co najmniej 2004 r. Ponadto podniosła, że licznik nie mógł utracić cech legalizacyjnych

na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 5, poz.29), ponieważ licznik ten został zalegalizowany przed wejściem w życie ustawy z 2001 r. prawo o miarach. Ponadto w lokalu zainteresowanego 2 w okresie od 2005 r. do 2008 r. nikt nie przebywał w lokalu, i wymiana tego licznika nie była możliwa. W ocenie powódki utrata legalizacji zainstalowanego w lokalu zainteresowanego 2 licznika nie miała wpływu na dokonany pomiar zużycia energii.

W odpowiedzi na odwołanie (k. 30-32) Prezes URE (dalej pozwany) wniósł o jego oddalenie w całości. Pozwany wskazał, że fakt rozliczania się powoda z zainteresowanym 2 za dostarczaną mu energią elektryczną, na podstawie wskazań licznika, który nie został poddany w odpowiednim terminie legalizacji, został oceniony jako istotny w sprawie i potwierdzający okoliczność, że wstrzymanie dostaw było nieuzasadnione. Pozwany podniósł, że odbiorca (zainteresowany 2) nie zwlekał z zapłatą za pobraną energią elektryczną, czego wymaga art. 6 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne, wręcz przeciwnie, w ocenie pozwanego z akt sprawy prowadzonej przed Prezesem URE wynika, że zainteresowany 2 na bieżąco, bez zaległości rozliczał się z dostarczonej energii elektrycznej. Ewentualne zaległości, których pokrycia oczekuje przedsiębiorstwo energetyczne od zainteresowanego 2, jak podnosi pozwany - dotyczą innego poprzedniego odbiorcy, co w świetle art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne nie ma żadnego znaczenia niezależnie od tego, czy poprzednim odbiorcą był ktoś z rodziny.

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) spółka akcyjna w W. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej (okoliczność bezsporna).

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., jako jej spółka córka, prowadzi działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej (okoliczność bezsporna).

G. K. jest opiekunem prawnym R. K. (ubezważnionego całkowicie) zamieszkującego w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w W. (dowód: k. 1 i 9 akt administracyjnych), po zmarłej matce A. K. w dniu 27 lipca 2007 r. (dowód k.32 akt administracyjnych).

(...) elektryczna była dostarczana do tego lokalu od 20 grudnia 1993 r. bezumownie. (okoliczności bezsporna)

Odczyty z licznika poboru energii elektrycznej do tego lokalu odbywały się regularnie od 1 czerwca 2008 r. Natomiast w okresie poprzedzającym tj. od 1994 r. do czerwca 2007 r. rozliczenie za zużycie energii elektrycznej odbywało się szacunkowo, a wystawione faktury obejmowały opłatę przesyłową stałą i abonamentową (dowód: k. 61, 136,137 akt administracyjnych).

Powódka (...) S.A. w dniu 13 sierpnia 2009 r. wezwała A. K. do zapłaty kwoty 5.335,34 zł (dowód k. 52 akt administracyjnych) jako zaległości z poprzednich okresów rozliczeniowych tj. od 1994 r. do czerwca 2008 r. (dowód k.62 akt administracyjnych).

W dniu 15 października 2009 r. powódka (...) wstrzymała dostawę energii elektrycznej do nieruchomości położonej przy ul. (...) w W.. (okoliczność bez sporna)

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2009 r. Prezes URE nakazał (...) S.A. podjęcie i kontynuowanie dostaw energii elektrycznej do lokalu nr (...) zamieszkiwanego przez R. K., usytuowanego przy ul. (...) w W., na dotychczasowych warunkach do czasu rozstrzygnięcia sporu (dowód: k.58 akt administracyjnych).

Powódka (...) S.A. umowę sprzedaży energii elektrycznej zawarła z R. K. w dniu 22 października 2009 r. (dowód k. 43 akt administracyjnych).

Powódka (...) sp. z o.o. w dniu 01 lutego 2010 r. licznik o numerze (...) - którego cecha legalizacyjna pochodziła 1984 r. - wymieniła na licznik o numerze (...). (dowód: k. 139, 150, 198, 200 akt administracyjnych okoliczność bezsporna).

Pismem z dnia 20 kwietnia 2010 r. powódka (...) S.A. wskazała że w okresie od 6 maja 2008 r. do 10 października 2009 r. były uiszczane systematycznie wpłaty za bieżącą dostawę energii (dowód: k. 204 akt administracyjnych).

Pismem z dnia 26 kwietnia 2010 r. Prezes URE poinformował strony o przysługującym na podstawie art. 10 kpa, prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie czternastu dni od dnia otrzymania pisma - z którego prawa strony nie skorzystały. (dowód: k. 207 akt administracyjnych).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w aktach przesłanych przez organ regulacyjny. Rzetelność dokumentacji i istnienie wskazanych okoliczności nie było kwestionowane przez żadną ze stron. Materiał dowodowy należy uznać za przekonujący oraz w pełni wiarygodny.

Sąd połączył sprawy zarejestrowane w repertorium pod numerem: **AmE XVII 178/10 i AmE XVII 179/10** w trybie art. 219 kpc uznając, iż z punktu widzenia ekonomii procesowej było to celowe z uwagi na tożsamość stron w każdej z rozpatrywanych spraw oraz, że sprawy dotyczyły odwołań od tej samej decyzji. Zgodnie z w/w przepisem, Sąd może zarządzić połączenie kilku oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli są one ze sobą w związku lub mogły być objęte jednym pozwem.

Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Oba odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Stosownie do treści 6 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 624 ze zm.) przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w ust. 1 tego przepisu mogą wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Żadna z przesłanek wymienionych w cytowanym przepisie nie została spełniona. Powódka wstrzymała dostawę energii elektrycznej na podstawie - nie rozliczonego wcześniejszego, w jej ocenie, poboru energii elektrycznej - natomiast nie wykazała w toku niniejszego postępowania, że takie zaległości w chwili wstrzymania dostawy energii istniały zgodnie z art. 6 k.c.

Abstrahując od okoliczności co do zasadności i wysokości obciążenia zainteresowanego kwotą płatności za okres sprzed zawarcia umowy o dostawę energii przez zainteresowanego, istotnymi argumentami za oddaleniem odwołań w niniejszej sprawie są dwie okoliczności. Pierwszą okolicznością jest stosowanie przez powódkę w rozliczeniach z zainteresowanym (R. K.) niezalegalizowanego układu pomiarowego. Dla licznika pomiarowego z 1984 r. mają zastosowanie przepisy wynikające z załącznika nr 1 pkt 78 c zarządzenia Prezesa (...) Komitetu (...) z dnia 6 listopada 1972 r. w sprawie określenia narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji oraz warunków zgłaszania tych narzędzi do legalizacji (M.P. Nr 53, poz. 284 ze zm.), zgodnie z którymi licznik ten powinien uzyskać ponowną legalizację przed upływem 20 lat od jego poprzedniej legalizacji. Tym samym słuszny jest wniosek pozwanego, że w okresie zanim układ pomiarowy został wymieniony w 2010 r. (ponowna legalizacja) powódka stosowała w obrocie gospodarczym układ pomiarowy po upływie ważności cech legalizacyjnych dla celów rozliczeń z zainteresowanym (R. K.). W przedmiotowej sprawie mamy więc do czynienia ze stosowaniem przez Powódkę niezalegalizowanego urządzenia pomiarowego, przez okres wynoszący ponad 20 lat. Od dnia 1 stycznia 2003 r. obowiązuje ustawa z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2001 r. Nr 63, poz. 636 ze zm.) i stosownie do treści art. 29 do czasu wejścia przepisów wykonawczych, prawna kontrola metrologiczna odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Drugą okolicznością jest, że zainteresowany (R. K.) dokonywał płatności z tytułu zużycia energii elektrycznej w okresie od maja 2008 r. do 15 października 2009 r. w oparciu o odczyty układu pomiarowego bez legalizacji. Powódka jako strona umowy sprzedaży energii elektrycznej zobowiązana jest w myśl art. 547 § 1 w zw. z art. 555

k.c. do prawidłowego zmierzenia sprzedawanej energii i dołożenia należytej staranności w tym zakresie, wymaganej w szczególności od podmiotu profesjonalnie występującego w danych stosunkach gospodarczych, i niczym nie uzasadnione są argumenty co do kwestionowania pomiaru i żądaniu zapłaty w wysokości wyższej niż wskazuje sam pomiar z licznika. Skoro układ pomiarowy utracił cechy legalizacji, tym samym nie można powiedzieć, czy jego wskazania są czy nie są prawidłowe a następnie tego, czy faktury opiewały na słuszną ich wysokość. Dodatkową okolicznością przemawiającą za tym, że wstrzymanie dostawy energii do lokalu było nie słuszne jest okoliczność, którą sama powódka wykazała w postępowaniu administracyjnym przed pozwanym, a mianowicie, że płatności za dostarczanie energii jako kontynuacja konta płatności po zmarłej matce zainteresowanego (R. K.) były na tym koncie odnotowywane na bieżąco. Ewentualne zaległości, których pokrycia oczekuje powódka dotyczą poprzedniego odbiorcy, co w świetle art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne jest prawnie obojętne w stosunku do zainteresowanego, ponieważ nie jest to jego zaległość.

Te ustalenia Sądu są wystarczającą podstawą do wydania orzeczenia w oparciu o art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne oraz art. 479⁵³ § 1 kodeksu postępowania cywilnego o oddaleniu obu złożonych odwołań.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stosownie do wyniku. Na kwotę zasądzoną w pkt I i II wyroku składa się kwota 360 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego wynikająca z § 14 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz.1349 ze zm.).

SSO Magdalena Sajur-Kordula